

THƯỢNG-ĐẾ VÀ KHOA-HỌC

Lương-Hải

Trong cuốn “*Sự tạo dựng vĩ-dại*” đã được giới thiệu từng đoạn trên báo Time, nhà vật-lý học người Anh, là giáo-sư Stephen Hawking cho rằng Thượng-Đế không có chỗ đứng trong các học-thuyết về sự hình-thành vũ-trụ, ông nói: “*không cần-thiết viện-dẫn tới Thượng-Đế để điều-khiển vũ-trụ chuyển-động*” Ông lại nói thêm rằng: “*vì có định-luật như vạn-vật hấp-dẫn, vũ-trụ có thể tự-tạo ra nó từ chỗ không có gì*”, ông cho rằng, “*Vũ-trụ nổ Big Bang là hệ-quả tất-yếu của các quy-luật vật-lý*”. Và cuối cùng ông kết-luận: “*Sự hình-thành một cách tự-nhiên là lý do khiến cho một thứ gì đó xuất-hiện*”.

 Khoa-học và định-luật hay quy-luật vật-lý mà các khoa-học gia tìm thấy trên quả đất cón-con này, và giáo-sư Hawking nêu ra để nói rằng vũ-trụ tự-tạo ra nó có ứng-dụng trên các hành-tinh khác của thái-dương hệ hay trên các ngôi-sao của hàng triệu dãy thiên-hà trong vũ-trụ vĩ-dại bao-la hay không. Chúng ta không phủ-nhận những lợi-ích mà khoa-học đã đem lại cho nhân-loại, nhưng chúng ta cũng đã từng biết nhiều lần, các khoa-học gia đã từng cải-chính về những sự lầm-lẫn sau vài ba năm hay vài chục năm, khi đã tuyên-bố một điều gì đó, như vậy chẳng có gì là bảo-đảm cả. Cụ-thể nhất là chính giáo-sư Hawking đã từng chấp-nhận vai trò của Thượng-Đế trong việc tạo-dựng vũ-trụ. Trong cuốn sách “*Lịch-sử vắn-tắt về thời-gian*” (*A brief history of time*), xuất-bản năm 1988. Ông viết: “*Có một Đấng Tạo-Hóa thì không có gì bất-tương-thích với khoa-học*”. Thế mà bây giờ, chỉ sau hơn 10 năm, giáo-sư viết ngược lại. Biết chừng đâu, trong vài ba năm nữa, giáo-sư lại cải-chính một lần nữa? Khoa-học rất có ích-lợi cho cuộc sống của nhân-lại, nhưng khoa-học không có khả-năng để suy-đoán về Đấng Thượng-Đế.

 “*Vụ nổ Big Bang*” và “*Vũ-trụ tự-nhiên mà có*” là một quan-niệm tưởng-tượng của những người vô-thần chống lại niềm-tin Thượng-Đế. Chúng ta chưa thấy điều gì hay vật-thể nào tự-nhiên mà có trên trái đất này cả, đừng nói chi đến vũ-trụ

bao-la. Một thực-thể tự-nhiên mà có tức là thực-thể đó hiện-hữu mà không có nguyên-nhân. Điều đó chỉ có một mà thôi, đó chính là Thượng-Đế vậy, vì Ngài đã tuyên-bố cho nhân-loại biết rằng: “*TÀ LA ĐẮNG TỰ-HỮU HẰNG-HỮU*” (*Xuất Ê-díp-tô 3:14*), và vũ-trụ đến từ sự sáng-tạo của Ngài. “*Ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời đất*” (*Sáng-thế-ký 1:1*). Bắt đầu từ đó, không có một điều gì tự-nhiên mà có cả.

 Hiện nay, chưa có một kẻ nào, kể cả những khoa-học gia chưa biết được vũ-trụ là bao-la như thế nào, thì làm sao đoán được vũ-trụ hình-thành như thế nào mà kết-luận rằng không có Thượng-Đế? Trong tập-san “*Suối-Thiên*” (xuất-bản ở Hoa-Kỳ) nói về vũ-trụ như thế này: “*Nếu chúng ta đi trên một phi-thuyền với một tốc-độ của ánh-sáng (3000.000km/giây), chúng ta có thể đi 100 năm, 1000 năm, rồi 1,000,000 năm, hàng triệu năm, và nếu chúng ta đi được 20 tỷ năm, chúng ta cũng chỉ mới tới ven bờ của vũ-trụ!*”.

Trái đất và những gì hiện-hữu chỉ là hạt bụi của vũ-trụ bao-la. Vũ-trụ còn chưa biết thì làm sao biết được Đấng đã tạo dựng ra nó. Tóm lại, khoa-học không thể kết-luận gì về Thượng-Đế mà chỉ có *Niềm-Tin* của những người đứng trước sự uy-nghi sáng-tạo quá hùng-vĩ của Đấng Thượng-Đế. Một Tiến-sĩ thần-học đã nói với tôi rằng, ông rung mình khi nghĩ đến vũ-trụ bao-la và thời-gian vô-tận!

 Khoa-học và những phát-minh của con người như một trò chơi so với sự rộng-lớn không thể tưởng-tượng được của vũ-trụ và quyền-năng vô-biên của Đấng Thượng-Đế. Những người vô-thần phủ-nhận Thượng-Đế do sự kiêu-ngạo của con người di-truyền từ Satan. Việc không thừa-nhận có Đấng Thượng-Đế của các nhà khoa-học cũng giống như Pha-ra-ôn ngày xưa, khi Môi-se đến xin cho dân Israel ra khỏi xứ Ê-díp-tô. “*Môi-se và A-rôn đến tâu cùng Pha-ra-ôn rằng: Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của dân Israel có phán như vậy: Hãy cho dân Ta đi, đừng chúng nó giữ một lễ cho Ta tại đồng-vắng. Nhưng Pha-ra-ôn đáp rằng: Giê hô-va là ai mà trẫm phải vâng-lời người để cho dân Israel đi? Trẫm chẳng biết*